

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/91/2015
Identifikačné číslo spisu:	7613212046
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7613212046.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Lawyer Partners, a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 37, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Chabadová, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni č. 13, proti žalovanému H. B. bývajúcemu v R., o zaplatenie 32,53 €, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 11 Ro 217/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 15. decembra 2014 sp.zn. 6 Co 326/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 9. januára 2014 č.k. 11 Ro 217/2013-16 uložil žalobkyni, aby do 8 dní zaplatila súdny poplatok za vytvorenie súdneho spisu vo výške 6,50 € v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Košiciach uznesením z 15. decembra 2014 sp.zn. 6 Co 326/2014 potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. V odôvodnení uviedol, že je nepochybné, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď v posudzovanej veci aplikoval ustanovenie položky 20a sadzobníka v znení účinnom v čase podania návrhu na začatie konania vo veci samej elektronickými prostriedkami (9.1.2013 v zmysle ust. § 42a ods. 2 OSP). Vzhľadom na dátum začatia konania na súde nejde preto ani o odvolateľkou namietané akési spätné vyrubenie súdneho poplatku, keďže ide o úkon súdu, ktorý k 9.1.2013 už podliehal poplatkovej povinnosti. Výrubom súdneho poplatku za vyhotovenie súdneho spisu nedošlo teda k namietanému porušeniu zásady právnej istoty účastníka konania, pretože ten v čase podania návrhu na začatie konania vo veci samej elektronickými prostriedkami 9.1.2013 mohol a mal si byť vedomý o. i. aj poplatkových povinností, ktoré vyplývajú z predpisov účinných v čase podania daného podania na súd. Keďže poplatková povinnosť vznikla dňom 9.1.2013 a súd vyrubil poplatok uznesením zo dňa 23.9.2013, teda v lehote v zmysle ust. § 13 ods. 1 zák. č. 71/1992 Z.z., je nedôvodná aj námietka premĺčania, resp. zániku práva vyrubiť súdny poplatok. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, keď žalobkyni

vyrubil súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisu návrhu na začatie konania vo veci samej a jeho príloh v rozsahu 9 strán, ktoré vytvorili súdny spis, žalobkyňou podaného 9.1.2013 elektronickými prostriedkami podpísaného zaručeným elektronickým podpisom vzhľadom na sadzbu 0,06 € za stranu v minimálnej výške 6,50.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s tým, že jej v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Postup súdu, ktorý v roku 2006 odmietol prijať jej podanie na DVD nosiči bol protiústavný. V danom prípade bolo potrebné vychádzať z toho, že návrh na začatie konania bol v súlade so zákonom podaný už v roku 2006, kedy žiadne ustanovenie zákona č. 71/1992 Zb. neumožňovalo súdu vyrubiť poplatok za vytvorenie spisu. Nemožno preto od nej v roku 2013 vyžadovať zaplatenie súdneho poplatku vo veci, v ktorej konanie začalo na návrh podaný už v roku 2006. V roku 2013 nebol podaný žiadny nový (resp. ďalší) návrh na začatie konania, ale len rovnopis návrhu, ktorý podal už v roku 2006 - tomuto návrhu treba aj podľa názoru ústavného súdu priznať účinky ku dňu jeho podania. V danom prípade bola žalobkyni odňatá možnosť pred súdom konať tým, že bola vyzvaná na zaplatenie súdneho poplatku podľa položky 20a Sadzobníka v čase, keď pre to nebol zákonný podklad a došlo k preklúzii v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. So zreteľom na to žiadala napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 2 Cdo 204/2014, 2 Cdo 357/2014, 2 Cdo 367/2014, 2 Cdo 437/2014, 2 Cdo 449/2014, 3 Cdo 268/2014, 4 Cdo 442/2014, 5 Cdo 260/2014, 7 Cdo 549/2014, 8 Cdo 73/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza. Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplyva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.